

Arrest

nr. 288 243 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X,
als wettelijk vertegenwoordigers van X - X

Gekozen woonplaats: Op hun gekozen woonplaats bij
advocaat A. HENDRICKX
Pegasuslaan 5
1831 DIEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, als wettelijk vertegenwoordigers van X (eerste verzoeker) en X (tweede verzoeker), die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 28 februari 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoeker M. A. en tweede verzoeker D. A., die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn en geboren op respectievelijk mei 2016 en januari 2012, en die in het kader van huidig beroep wettelijk vertegenwoordigd worden door hun ouders, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 8 november 2019 samen met hun ouders en hun zus D.

Op 14 november 2019 dienden verzoekers' ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) ook in hun naam als vergezellende minderjarigen werd ingediend. In het kader van dit verzoek nam de commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 17 februari 2022 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 17 mei 2022 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest nr. X eveneens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers' ouders.

1.2. Op 24 juni 2022 hebben verzoekers, op dat ogenblik zes en tien jaar oud, een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 3 augustus 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS vond op 29 september 2022 een persoonlijk onderhoud met verzoekers' moeder plaats, die er in naam van eerste verzoeker werd gehoord. Op 23 november 2022 had tweede verzoeker een persoonlijk onderhoud op het CGVS.

1.4. Op 22 december 2022 nam de commissaris-generaal de beslissingen "niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)". Deze beslissingen, die de bestreden beslissingen uitmaken, werden de volgende dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker M. A. genomen luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op 2 mei 2016. Aldus ben je minderjarig. Jij hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw ouders N.(...) S.(...) A.(...) C. (...) (CGVS X; DVZ X) en M. (...) E. (...) C. (...) T. (...) (CGVS [...]; DVZ [...]) verblijven eveneens in België, net als jouw zus D. (...) (CGVS[...]; DVZ [...]) en broer D. (...) A. (...) (CGVS[...]; DVZ[...]).

Op 14 november 2019 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders haalden aan dat jouw vader betrokken was bij een schietincident waarbij zijn vrienden gewond of gedood werden en dat jouw moeder na getuige te zijn geweest van een moordpartij tweemaal werd aangesproken door een bendelid die zei dat zij niets mocht doorvertellen. Daarnaast haalden zij aan dat jouw vader ooit op een bus zat die bendeleden wilden tegenhouden, zonder dat er verder iets gebeurd is. Verder haalden jouw ouders aan bang te zijn dat te vrezen dat hun zonen gerekruteerd zouden worden.

Op 21 februari 2022 weigerde het CGVS jouw ouders zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk besloten dat er geen geloof gehecht kon worden aan de twee schietincidenten waarbij jouw ouders betrokken waren. In verband met het incident op de bus werd geoordeeld dat jouw vader geen persoonlijke en actuele vrees aantoonde en dat dit incident onvoldoende zwaarwichtig was. Betreffende de vrees dat jij en je broer gerekruteerd zouden worden werd besloten dat jouw ouders deze vrees niet concretiseerden.

Jouw ouders dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 17 mei 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 24 juni 2022 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Jouw moeder N. (...) S. (...) A. (...) C. (...) vreest in geval van terugkeer naar El Salvador voor jouw veiligheid aangezien de bendeleden er kinderen rond 9- of 10-jarige leeftijd rekruteren. Verder vreest zij dat er schietpartijen kunnen ontstaan waarbij ook kinderen door een kogel geraakt worden. Zij stelt ook dat kinderen geslagen worden, dat het niet veilig is op het openbaar vervoer en dat er overvallen gebeuren.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legt jouw moeder een kopie van je paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw moeder, N. (...) S. (...) A. (...) C. (...), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Jouw moeder slaagt er in dit geval niet in om een concrete vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde aan te tonen. Jouw moeder haalt de algemene onveiligheid aan, met name de schietpartijen waarbij kinderen geraakt zouden kunnen worden, overvallen op het openbaar vervoer en het feit dat kinderen door de bendeleden geslagen of gebrainwashed kunnen worden. Daarbij haalt ze aan dat bendeleden kinderen rond 9- of 10-jarige leeftijd rekruteren (CGVS X, p. 3 en 6). Zij brengt echter geen concrete elementen aan die erop wijzen dat jij het slachtoffer zou worden van dergelijke incidenten of specifiek door de bendeleden geviseerd zou worden rekruteren (CGVS X, p. 5-6).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoeker D. A. genomen luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op (...) januari 2012. Aldus ben je minderjarig. Jij hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw ouders N. (...) S. (...) A. (...) C. (...) (CGVS [...]; DVZ[...]) en M. (...) E. (...) C. (...) T. (...) (CGVS[...]; DVZ [...]) verblijven eveneens in België, net als jouw zus D. (...) (CGVS[...]; DVZ [...]) en broer M. (...) A. (...) (CGVS [...]; DVZ[...]).

Op 14 november 2019 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders haalden aan dat jouw vader betrokken was bij een schietincident waarbij zijn vrienden gewond of gedood werden en dat jouw moeder na getuige te zijn geweest van een moordpartij tweemaal werd aangesproken door een bendelid die zei dat zij niets mocht doorvertellen. Daarnaast haalden zij aan dat jouw vader ooit op een bus zat die bendeleden wilden tegenhouden, zonder dat er verder iets gebeurd is. Verder haalden jouw ouders aan te vrezen dat hun zonen gerekruteerd zouden worden.

Op 21 februari 2022 weigerde het CGVS jouw ouders zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk besloten dat er geen geloof gehecht kon worden aan de twee schietincidenten waarbij jouw ouders betrokken waren. In verband met het incident op de bus werd geoordeeld dat jouw vader geen persoonlijke en actuele vrees aantoonde en dat dit incident onvoldoende zwaarwichtig was. Betreffende de vrees dat jij en je broer gerekruteerd zouden worden werd besloten dat jouw ouders deze vrees niet concretiseerden.

Jouw ouders dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 17 mei 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 24 juni 2022 dienden jouw ouders dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Jij verklaart dat je een keer een man op de grond zag liggen die door politiemannen geschopt werd. Voorts stel je dat jij enkele maanden voor jullie vertrek uit El Salvador op een dag brood ging kopen toen je een bendelid voorbij zag lopen en een politieagent die achter hem aanliep. Jij verschoolde je maar zei tegen de politie waar het bendelid was. Het bendelid liet je een mes zien en greep je vast maar plots waren de dief en de politie verdwenen. Nadien ging je naar huis. Je vertelde hier pas in België over tegen je ouders omdat je bang was dat ze boos zouden zijn. Je moeder haalt hetzelfde incident aan en stelt bovendien te vrezen dat nieuwe bendeleden je in geval van terugkeer zullen dwingen informatie door te spelen of toe te treden bij de bende.

Jij en je moeder leggen geen documenten neer ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Jij slaagde er niet in om een concrete vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Je stelt dat je een keer politiemannen een man zag schoppen op straat. Jouw mama zei dat je naar huis moest gaan. Verder is er niets meer gebeurd (CGVS[...], p. 3-4 en [...], p. 3). Ook zou je een keer een dief hebben zien voorbijlopen die zei dat je niets tegen de politie mocht zeggen. Jij wees echter toch aan de politie aan waar de man was en nadien haalde hij een mes tevoorschijn. Even later liepen hij en de politie echter weg en je weet niet waar ze naartoe gingen. In de paar maanden dat je nog in El Salvador bleef wonen heb je de dief nooit meer gezien en verder is er nooit meer iets gebeurd in verband met dit incident (CGVS[...], p. 3-6 en [...], p. 4-5). Dat de dief zich nog op jou zou wreken (CGVS[...], p. 6) is dan ook louter hypothetisch. Daarom moet geconcludeerd worden dat, hoewel deze gebeurtenis indruk op jou gemaakt kan hebben, jij geen concrete en actuele vrees in verband met dit incident aantoonst. Wat betreft de verklaring van jouw moeder dat jij in geval van terugkeer gedwongen zou kunnen worden door nieuwe bendeleden om informatie door te geven of bij de bende toe te treden (CGVS [...], p. 5-6) dient opgemerkt dat jouw moeder deze vrees niet concretiseert. Zij stelt immers slechts in algemene termen dat bendeleden jonge kinderen bij de bende lokken door hen dingen te beloven en hen zo bij de bende laten aansluiten. Bendeleden zouden nooit concreet iets geprobeerd hebben om jou te rekruteren (CGVS [...], p. 5-6). Bijgevolg is de vrees voor rekrutering in jouw hoofd louter hypothetisch.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers beroepen zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht.

In een luik "Het statuut van vluchteling" lichten ze eerst kort toe wat voormelde plicht inhoudt en halen ze vervolgens de definitie van het begrip 'vluchteling' aan, vervat in artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Volgens verzoekers blijkt, uitgaande van de feitelijke gegevens van het dossier, dat het CGVS op een kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

In een onderdeel "1. Vluchtelingenstatus – gronden van vervolging", spitsen verzoekers zich vervolgens toe op " (a) sociale groep", waarbij zij *"argumenteren dat zij in het thuisland behoren tot de groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd en afgeperst en roept in te "behoren" tot die specifieke sociale groep in de zin van het Verdrag van Genève. Er is sprake van een gemeenschappelijke achtergrond die niet kan gewijzigd worden"*.

Ze verwijzen vervolgens naar en citeren hetgeen *"UNHCR in zijn Guidance Note on Refugee Claims relating to Victims of Organized Gangs over sociale groep en slachtoffers van bendegeweld"* stelt.

Voorts zetten ze onder puntje *"b) (toegeschreven/ 'imputed') politieke overtuiging"* uiteen hetgeen *"UNHCR (...) hierover in zijn Guidance Note on Refugee Claims relating to Victims of Organized Gangs"* stelt. Ze verwijzen tevens naar een analyse van o.a. T. Boerman, expert bendefenomeen Centraal-Amerika, omtrent het geweld gebruikt door bendes ten aanzien van de burgers van El Salvador. Volgens die expert, zo merken verzoekers op, is het doel van de terreur die de bendes zaaien het controleren van het grondgebied, criminele markten en de bevolking om op die manier de staat politiek te beïnvloeden. Boerman bestempelt de bendes in El Salvador als politieke actoren. Er wordt gewezen op de macht van die bendes en het feit dat deze de *de facto* autoriteit zijn die functies gelijkaardig aan die van de staat uitoefenen zoals het innen van belastingen en die het volledige staatsapparaat ondermijnen. In geval een persoon niet voldoet aan de eisen van de bende wordt dit gezien als een politieke mening zijnde *pro* de rechtstaat en tegen de bende, en de brutale bestraffing die hierop volgt moet, zo luidt het, gezien worden binnen een strategisch kader van terreur en controle.

Verder wordt, opnieuw met verwijzing naar UNHCR, *"the Gang Phenomenon"* toegelicht, wordt wederom naar algemene informatie verwezen van o.a. T. Boerman, en wordt aangegeven dat analisten van het Amerikaanse leger Centraal-Amerikaanse bendes als 'niet-overheidsactoren' beschouwen die politieke dominantie willen bereiken door middel van asymmetrische oorlogsvoering. Volgens verzoekers is het op basis van die analyses duidelijk dat de voorstelling van daden van bendes in El Salvador ten aanzien van de burgerbevolking als puur crimineel of economisch geïnspireerd te kortzichtig is en op een onvolledige analyse van de werkelijke situatie berust. De daden van bendes zijn wel degelijk politiek geïnspireerd en berusten op een politieke agenda, aldus verzoekers. Ze geven voorts aan dat volgens Boerman het concept van respect dat samenhangt met reputatie, een belangrijk element is binnen de bendecultuur. Bendeleden gaan tot het uiterste om dit te verzekeren; het niet respecteren of beledigen van een bendelid, zoals het niet betalen of vluchten, wordt daarom op een gewelddadige wijze bestraft. Zo niet zou, zo luidt het, de reputatie van de bende ondermijnd worden. Ook het land ontvluchten omwille van de vrees voor een bende wordt beschouwd als een belediging en gebrek aan respect. Voorts wordt opnieuw naar informatie van Boerman en UNHCR gewezen, alsook het *"Crime & Safety report"* van OSAC van maart 2020. Tevens wordt geciteerd uit een rapport van september 2016 van de 'Immigration and Refugee Board of Canada' over El Salvador en meer bepaald inzake the Situation of Witnesses of Crime and Corruption, alsook uit info van IDMC, bevindingen van Agnes Callamard van 2018 over El Salvador als speciaal rapporteur voor buitengerechterlijke, standrechtelijke en willekeurige executies, aangesteld door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties, een rapport van het US Department of State van 2019-2020 over mensenrechtenschending in El Salvador, en tot slot informatie van Freedom House.

Verzoekers' conclusie luidt: *"Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie én de veiligheidsdiensten die burgers met een bepaald profiel viseren. Verzoekers stellen dat hun gezin gevisieerd wordt door de bendes en dat zij het slachtoffer zijn van bendege geweld. De georganiseerde misdaad is erg actief – er bestaat geen vorm van bescherming voor de bevolking. Om die reden hebben verzoekers, namens de kinderen, nood aan internationale bescherming. De bestreden beslissingen zijn 'standaard' gemotiveerd en gaan voorbij aan de individuele nood van verzoekers, voor hun kinderen."*

In een volgend en laatste onderdeel, *"2.2. aangaande het statuut van subsidiaire bescherming"*, citeren verzoekers artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en laten zij gelden dat zij *"van oordeel"* zijn *"dat tevens hun zoontje een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van voormeld artikel 48/4, § 2, b"*.

2.2. Verzoekers voegen, afgezien van kopieën van de bestreden beslissingen en een stuk betreffende de *pro deo* aanstelling van hun advocaat, geen stukken toe aan het verzoekschrift.

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De commissaris-generaal nam de bestreden beslissingen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten"*.

De Raad wijst erop dat verzoekers' ouders, van Salvadoraanse nationaliteit, op 14 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekers als (de hen) vergezellende minderjarigen werd ingediend. Op 17 februari 2022 nam de commissaris-generaal in het kader van dit verzoek beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers' ouders dienden tegen die beslissingen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die hen bij arrest nr. 272 830 van 17 mei 2022 de vluchtelingstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

3.3. In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). (eigen onderlijning)

Deze "eigen feiten" in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk "nieuwe elementen of feiten" te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet ("Practical Guide on Subsequent Applications" van december 2021 van EASO, p. 44).

3.4. De Raad stelt in navolging van het CGVS vast dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van voormelde bepaling.

3.4.1. Verzoekers, de broers M. A. en D. A. van respectievelijk 6 en 11- jarige leeftijd, voeren aan dat zij vrezen in hun land van herkomst te zullen worden gerekruteerd door bendes. Verzoeker D.A. haalt verder tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook aan dat hij een dief voorbij zag lopen die hem zou hebben gezegd

dat hij niets tegen de politie mocht zeggen, maar hij dit toch deed waarop de man een mes tevoorschijn haalde om vervolgens achterna gezeten door de politie weg te lopen, waarna verzoeker hem nadien nooit meer zag of hoorde. Deze elementen werden reeds door verzoekers' ouders aangehaald tijdens hun verzoek om internationale bescherming. Over die elementen werd dus reeds geoordeeld. In 's Raads arrest van 17 mei 2022 met nummer 272 830 werd omtrent deze elementen vastgesteld en geoordeeld: *"Tenslotte stelt de Raad vast dat verzoekers' vrees voor hun kinderen niet concretiseren en dat deze vrees louter hypothetisch is. In de bestreden beslissingen wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: "Wat betreft de vrees voor jullie kinderen dient te worden opgemerkt dat u, noch uw man op enig moment tijdens jullie persoonlijke onderhouds deze vrees concretiseren. Uw man vreest slechts dat jullie zonen leden van een bende kunnen worden en dat zij ontvoerd of vermoord kunnen worden, maar stoelt deze vrees niet op concrete elementen (CGVS X p. 5). Zelf verklaart u slechts dat u niet wilt dat uw kinderen rondlopen met een geweer, dat zij drugs verhandelen of vermoord worden omdat zij hetgeen hen werd gevraagd niet hebben gedaan (CGVS Vragenlijst 5). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt echter dat uw zonen geen concrete, ernstige problemen hebben gekend in El Salvador. Zo verklaart u wanneer u gevraagd wordt naar eventuele problemen die uw zonen hebben gekend, dat uw ene zoon u onlangs vertelde dat een bendelid, vluchtend voor de politie, naar hem toe rende en hem gebod niet te vertellen aan dat politie dat hij hem had gezien. Uw zoon deed dit desondanks toch. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er wat dit betreft verder nog iets is gebeurd of dat uw zoon daardoor nadien problemen heeft gekend (CGVS, p. 7). Dit incident, zonder meer, kan dan ook niet als voldoende zwaarwichtig worden beschouwd. U haalt verder nog aan dat uw kinderen problemen kenden omdat zij niet altijd vrij konden spelen op straat gezien er geregeld motors met hoge snelheid voorbijreden (CGVS p. 7). Gelet op het ontbreken van enige verdere gevolgen of gebeurtenissen hieromtrent, is ook dit vanzelfsprekend niet ernstig genoeg opdat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Dat uw man op DVZ vaag aanhaalde dat de bendeleden al waren beginnen te praten met uw jongste zoon op school, zonder deze verklaring ooit verder te concretiseren, volstaat evenmin om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (CGVS X Vragenlijst 5). Bovendien is het erg opvallend dat uw echtgenoot, zoals hierboven reeds werd aangegeven, tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS op geen enkel moment is teruggekomen op die verklaring en hij slechts in het algemeen stelde dat jullie zonen lid van een bende zouden kunnen worden. Die vaststelling doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn bewering op de DVZ dat jullie jongste zoon reeds werd benaderd door bendeleden alsook aan de geloofwaardigheid van jullie vrees voor de rekrutering van jullie zonen in het algemeen. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat uw zonen problemen zouden kennen bij een terugkeer naar El Salvador. Het naar voren brengen van slechts een algemene, hypothetische vrees is onvoldoende in dat opzicht. Gezien er bovendien geen geloof wordt gehecht aan jullie relaas, wordt wat dit betreft de mogelijkheid uitgesloten dat uw zonen door deze problemen in het vizier zouden lopen van de bendeleden."*

3.4.2. Ook in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming in hun eigen naam ingediend, slagen verzoekers er niet in om een concrete vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De bestreden beslissingen duiden in dit verband op goede grond het volgende aan:

Ten aanzien van eerste verzoeker M. A.:

"Jouw moeder slaagt er in dit geval niet in om een concrete vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde aan te tonen. Jouw moeder haalt de algemene onveiligheid aan, met name de schietpartijen waarbij kinderen geraakt zouden kunnen worden, overvallen op het openbaar vervoer en het feit dat kinderen door de bendeleden geslagen of gebrainwashed kunnen worden. Daarbij haalt ze aan dat bendeleden kinderen rond 9- of 10-jarige leeftijd rekruteren (CGVS [...], p. 3 en 6). Zij brengt echter geen concrete elementen aan die erop wijzen dat jij het slachtoffer zou worden van dergelijke incidenten of specifiek door de bendeleden geviséerd zou worden rekruteren (CGVS [...], p. 5-6)."

Ten aanzien van tweede verzoeker D. A.:

"Jij slaagde er niet in om een concrete vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Je stelt dat je een keer politiemannen een man zag schoppen op straat. Jouw mama zei dat je naar huis moest gaan. Verder is er niets meer gebeurd (CGVS [...], p. 3-4 en [...], p. 3). Ook zou je een keer een dief hebben zien voorbijlopen die zei dat je niets tegen de politie mocht zeggen. Jij wees echter toch aan de politie aan waar de man was en nadien haalde hij een mes tevoorschijn. Even later liepen hij en de politie echter weg en je weet niet waar ze naartoe gingen. In de paar maanden dat je nog in El Salvador bleef wonen heb je de dief nooit meer gezien en verder is er nooit meer iets gebeurd in verband met dit incident (CGVS [...], p. 3-6 en [...], p. 4-5). Dat de dief zich nog op jou zou wreken (CGVS [...], p. 6) is dan ook louter hypothetisch. Daarom moet geconcludeerd worden dat, hoewel deze gebeurtenis

indruk op jou gemaakt kan hebben, jij geen concrete en actuele vrees in verband met dit incident aantoonst. Wat betreft de verklaring van jouw moeder dat jij in geval van terugkeer gedwongen zou kunnen worden door nieuwe benadeelden om informatie door te geven of bij de benadeelde toe te treden (CGVS [...], p. 5-6) dient opgemerkt dat jouw moeder deze vrees niet concretiseert. Zij stelt immers slechts in algemene termen dat benadeelden jonge kinderen bij de benadeelde lokken door hen dingen te beloven en hen zo bij de benadeelde laten aansluiten. Benadeelden zouden nooit concreet iets geprobeerd hebben om jou te rekruteren (CGVS [...], p. 5-6). Bijgevolg is de vrees voor rekrutering in jouw hoofd louter hypothetisch.”

Verzoekers ontkrachten noch weerleggen voorgaande pertinente vaststellingen. Zij gaan in hun verzoekschrift immers niet, laat staan concreet, in op die concrete motieven in de bestreden beslissingen, die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier, doch beperken zich daarentegen tot een algemeen betoog, met verwijzing naar allerlei informatie omtrent (de invloed van) benades en benadegeweld in Midden-Amerika, en voorts een algemeen en veelal theoretische argumentatie over het begrip ‘sociale groep’ en ‘toegeschreven politieke overtuiging’. Een dergelijk algemeen betoog, waarbij men geheel nalaat om concreet op de concrete vaststellingen en gevolgtrekkingen in de bestreden beslissingen in te gaan, is geenszins van aard afbreuk te doen aan voormelde in hoofd van verzoekers’ gedane concrete vaststellingen, waarbij op goede grond wordt besloten dat verzoekers geen concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk maken.

Met de algemene opmerking in het verzoekschrift dat *“De bestreden beslissingen zijn ‘standaard’ gemotiveerd en gaan voorbij aan de individuele nood van verzoekers, voor hun kinderen”*, gaan verzoekers geheel voorbij aan voorgaande en de overige in de bestreden beslissingen gedane concrete vaststellingen van de commissaris-generaal aangaande hun verklaarde nood aan internationale bescherming. Nu zij zich beperken tot een dergelijke algemene (standaard)kritiek, doch voor het overige niet concreet ingaan op die vaststellingen en gevolgtrekkingen in de bestreden beslissingen, laten zij geheel na hierop een ander licht te werpen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet, net als evenmin het verwijzen (aan de hand van algemene informatie) naar een algemene (onveiligheids)situatie in het land van herkomst, om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. Een dergelijke vrees voor vervolging of risico op ernstige schade dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekers in gebreke blijven. De Raad beklemtoont dat de vrees gegrond, concreet, actueel en persoonlijk moet zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees, zoals *in casu*, volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoekers om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken, wat zij dus evenwel geheel nalaten.

De Raad stipt volledigheidshalve nog aan dat een deel van de landeninformatie die in het verzoekschrift wordt aangehaald, en het theoretisch discours dat hierin wordt gevoerd over onder meer het begrip ‘sociale groep’, al eerder door verzoekers’ ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming werd aangehaald, waarover in voormeld arrest toen o.a. het volgende werd opgemerkt: *“Indien, zoals in casu, verzoekers’ relaas ongeloofwaardig wordt bevonden, is een onderzoek naar de materiële voorwaarden voor het toekennen van de vluchtelingenstatus niet langer noodzakelijk.*

Verzoekers’ algemene betoog, onder verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot El Salvador alsook UNHCR richtlijnen, dat de motivering van het CGVS waarom er geen sprake is van een sociale groep vaag en kort is, dat een expert benadeelden Centraal-Amerika aantoonst dat het geweld van benades t.a.v. burgers van El Salvador strategisch is en niet puur crimineel van aard; dat de daden van benades wel degelijk politiek geïnspireerd zijn en op een politieke agenda berusten, is dan ook niet dienstig. De Raad wijst er op dat het aan verzoekers is om aan de hand van concrete elementen de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers zich in het verzoekschrift beperken tot een algemeen betoog met betrekking tot de nexus tussen het benadegeweld in El Salvador en de criteria in de Vluchtelingendefinitie en het louter citeren van academische artikelen en landenrapporten zonder dit op hun individuele omstandigheden te betrekken. Verzoekers slagen er dan ook niet in de pertinente motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van de beweerde maar ongeloofwaardig bevonden problemen met benades in El Salvador en dat hun hypothetische vrees voor hun kinderen geen aanleiding kan geven tot het verlenen van internationale bescherming.”

3.4.3. Het voorleggen van algemene landeninformatie volstaat niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Zij moeten dit *in concreto* aannemelijk maken. De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoekers hun vrees op geen enkele wijze concretiseren. Uit een algemeen onveiligheidsgevoel noch uit een algemene situatie kan worden afgeleid dat zij een gegronde vrees hebben dat zij persoonlijk worden vervolgd of persoonlijk een risico op ernstige schade lopen door het geweld in El Salvador (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

3.4.4. De Raad herhaalt en benadrukt dat een loutere verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst, zoals *in casu* in het verzoekschrift, niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend, gelet op hetgeen voorafgaat, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

In zoverre de in verzoekschrift aangehaalde en geciteerde landeninformatie, die verzoekers bovendien geheel nalaten ook maar enigszins op hun persoonlijke situatie te betrekken, onder andere omtrent jongeren die gedwongen werden/worden gerekruteerd door bendes en/of personen die weigeren mee te werken met of zich anderszins verzetten tegen bendes, wijst de Raad erop dat verzoekers, heden 6 en 11 jaar oud, op generlei wijze aantonen dat zij zich persoonlijk in zulke situatie bevonden of heden zullen bevinden bij een terugkeer naar El Salvador. Uit niets blijkt en zij tonen geenszins aan dat zij eerder door een bende/bendes in El Salvador werden gerekruteerd en/of geviseerd. Zij tonen het tegendeel niet aan en komen niet verder dan het uiten van een algemene, hypothetische vrees.

Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat zij een risico lopen om door de bendes te worden gerekruteerd, dient erop gewezen dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bendes, in de wijken die onder hun controle staan, kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als *poste*), waarbij een vraag tot 'samenwerking' of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijk socio-economische situaties viseren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad, jeugdige leeftijd of de veiligheid van henzelf en hun families. *In casu* voldoet het profiel van de verzoekende partijen niet aan de hierboven geschetste kenmerken van jongeren die doorgaans in het vizier komen van bendes voor samenwerking, dienstverlening en rekrutering, minstens maken verzoekers dit niet aannemelijk door louter naar landeninformatie te verwijzen zonder dit op hun concrete situatie toe te passen.

3.4.5. De Raad onderstreept voorts dat, o.a. wat de conclusie in het verzoekschrift betreft dat het gezin van verzoekers geviseerd wordt door bendes en zij het slachtoffer zijn van bendege geweld, in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat verzoekers' ouders eerder indienden, en dat overeenkomstig artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekers werd ingediend, de door verzoekers' ouders ingeroepen bedreigingen vanwege en problemen met benedeleden ongeloofwaardig werden bevonden. Aan het door verzoekers' ouders ingeroepen relaas werd geen geloof gehecht, en voorts werd vastgesteld dat zij geen concrete vrees in hoofde van hun kinderen aantoonde.

Ook nu in het kader van hun verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend, wordt voor de kinderen, thans verzoekers, geen concrete vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk gemaakt.

3.5. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekers geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS